

Галина Тодорова – един от доайените на българската култура в Прага

Не си спомням кога точно се запознах за първи път с Галина, но беше на събитие в Българския културен институт в Прага, където тя успешно популяризираше и представяше българската култура в продължение на повече от 10 години. По мои спомени, може би сме се запознали през далечната вече 2009 г., а може би и година преди това. Спомням си обаче, че тя от пръв поглед завладя сърцето ми – привлече ме с интелигентността и чара си. Аз, разбира се, споделих това с една обща приятелка – поетесата Елка Няголова от Варна, която познаваше Галина от много години. Тя от своя страна също беше споделила моето усещане за Галина и знам, че това би я зарадвало – тя винаги беше много мила с мен и приятелски настроена.

За съжаление, ние общувахме само професионално и не мога да кажа, че сме били близки приятелки, но уважението ми към нея е толкова голямо, че я чувствам съвсем близка. Направихме заедно едно събитие, в което взех участие – представихме българското издание на поезията на чешката поетеса Бронислава Волкова – „Аз съм твоята съдба“ на изд. „Хайни“ от 2013 г. в превод на покойния вече Димитър Стефанов. Галина ме покани да говоря за книгата на Бронислава Волкова, а модератор на събитието беше колегатата Ангел Маринов – тогава, през 2015 г., референт на Българския културен институт в Прага. Събитието, разбира се, беше изключително успешно и това се дължеше до голяма степен и на Галина, която умееше да популяризира не само българската култура, но и българо-чешките културни взаимоотношения. Беше стожер и доайен на взаимоотношенията между културите на двата далечни, но и близки славянски народи.

Димана Иванова, Галина Тодорова и Бронислава Волкова

Едва ли мога да опиша дейността на Галина в една статия, тя правеше и фестивали на българското кино, и литературни четения, и представления на книги, изложби, конференции и т.н. Винаги беше мила и коректна с всички и съм убедена, че ще липсва на много хора.

По-малко от месец преди Галина да ни напусне и тръгне за по-добрия свят, аз говорих с нея по телефона и я помолих за помощ. Като координатор на образователни и литературни проекти в Чешки център – София, отговарям за курсовете по чешки език за българи. Не бях могла да събера група и ми беше важно някой да популяризира незабавно курсовете ни и в Чехия. Обадих се на Галина и ѝ обясних... Тя веднага разбра и ми каза да ѝ пратя линк към обявата за курсовете. Почти веднага го сложи на фейсбук страницата на БКИ – Прага и аз в следствие успях да събера курсисти за групата. В натоварената програма на Института сигурно не ѝ е било лесно да популя-

ризира и събитие на Чешкия център, но тя го направи, понеже разбра, че ми е важно. Толкова добра и отзивчива беше. Много светъл и красив човек, завинаги остава в сърцето ми с хубавата си усмивка и усърдната си, денонощна работа за разпространяването на българската култура в Чехия. Тя е и съставител на множество книги и енциклопедии с картини на български художници на чешки език, което е една по себе си трудна задача – да подбереш и представиш българското изкуство в Чехия.

На 24 май писах на Галина по уотсап поздравително съобщение за празника и ѝ изпратих снимки на сина си. Винаги ми отговаряше веднага, но този път не получих отговор. Съобщението ми и до днес стои без отговор – от време на време отварям началото на разговора и гледам снимката на Галя... ще я помня така – усмихната, мила, сърдечна и енергична, винаги готова да помогне и да те разбере.

Почивай в мир, скъпа Галина! Ще ми липсваш... ♦